

ЛОЗИНСЬКИЙ Володимир Устимович (1855, м. Кам'янець-Подільський, нині Хмельн. обл. — 1914, Відень) — громадський діяч. Навч. у Немирів. чол. гімназії (нині Вінн. обл.), Петров. с.-г. академії (Москва), закін. Лісовий інститут (С.-Петербург). У студент. роки брав участь у діяльності рев. організації «Народна воля» та рос. партії есерів. Працював лісівником на Поділлі, згодом — гол. лісівником у маєтках родини Терещенків. Після виходу у відставку 1906 отримав дозвіл на вид. сатир. тижневика «Шершень» (друкував твори І. Франка, Лесі Українки, В. Самійленка, О. Маковея, І. Не-

чуя-Левицького), який у тому ж році закритий цензурою. Допомігав «Українській народній обороні», при провалі 1909 врятував багато людей. Матеріально підтримував вид. «Світло» (1909–14), «Український етнографічний збірник» (1914).

Рекомендована література

1. Грушевський М. Памяти Володимира Лозинського // Укр. етногр. зб. Т. 1. К., 1914.

[Л. В. Баженов](#)

Бібліографічний опис:

Лозинський Володимир Устимович / Л. В. Баженов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56209>. — Останнє поновлення : 2023.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).